

ת"פ 30934/07/21 - מדינת ישראל נגד נ' א'

בית משפט השלום באשקלון

ת"פ 30934-07-21 מדינת ישראל נ' א' (עציר)
תיק חיצוני: 476185/2021

לפני סגן הנשיא, כב' השופט אבשלום מאושר
מאשימה
נגד
נאשם
נ' א' (עציר)
באמצעות עו"ד מאיר נבון

החלטה

בבקשה לפי סעיף 108 לחסד"פ.

בפניי בקשתו של הנאשם מיום 16.11.21 ליתן צו להמצאת מסמכים לפי סעיף 108 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 (להלן: חסד"פ).

הרקע לבקשה

ביום 14.7.21 הוגש נגד הנאשם כתב אישום שבגדרו הואשם בביצוע העבירות הבאות: **תקיפה הגורמת חבלה ממשית כלפי בן זוג**- עבירה לפי סעיף 382(ג) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: החוק); **תקיפת קטין וגרימת חבלה על ידי אחראי**- עבירה לפי סעיף 368(א) סיפא לחוק; **איומים**- עבירה לפי סעיף 192 לחוק; **היזק לרכוש במזיד**- עבירה לפי סעיף 452 לחוק; **והתנהגות פרועה במקום ציבורי**- עבירה לפי סעיף 216(א)(1) לחוק.

לפי **חלקו הכללי** של כתב האישום המתוקן, במועד הרלוונטי לכתב האישום המתוקן התגורר הנאשם יחד עם בת זוגו במועד הרלוונטי- הגב' מ' מ' (להלן: המתלוננת), בדירתה שברח' ---- 00 ב----- (להלן: הדירה), יחד עם שני ילדיה הקטינים- ד.ב בתה בת ה- 16 ו- א.פ בנה בן ה- 10 יחד עם אמה.

לפי הנטען **בעובדות** כתב האישום המתוקן, ביום 7.7.21, בשעה 03:52 לערך, בדירה, התגלע ויכוח קולני בין המתלוננת לבין הנאשם על רקע חשדו של הנאשם שהמתלוננת בוגדת בו. בעקבות זאת, איים הנאשם על המתלוננת בפגיעה בגופה ובחירותה, באמרו לה "**את תראי מה אני אעשה לך, את לא מכירה אותי**", וזאת בכוונה להפחידה או להקניטה. בתגובה, השיבה המתלוננת לנאשם "**בוא נראה מה תעשה לי, בבית שלי, כשהילדים שלי פה, אני אכניס**

אותך לכלא", וקמה לכיוון המטבח ופתחה את המקרר כשבדידה סכין לשם חיתוך אבטיח.

לשמע הצעקות יצאה הקטינה מחדרה והבחינה בנאשם שנטל מקל עץ והתקרב אל המתלוננת במטרה לתקוף אותה עם המקל. כשהנאשם אחז במקל הוא איים על המתלוננת ועל הקטינה בפגיעה בגופה ובחירותה, באמרו לה שהוא הולך להכניס את המקל לתוך פיה, וזאת במטרה להפחידן או להקניטן. בשלב זה נעמדה הקטינה בין הנאשם לבין המתלוננת ובכדי להגן על המתלוננת משכה מידי הנאשם את המקל. כתוצאה מכך, תקף הנאשם את המתלוננת ואת הקטינה שלא כדין וללא הסכמתן, בכך שדחף אותן לכיוון הרצפה עם המקל וכן חבט בגופה של המתלוננת עם המקל מספר פעמים.

כתוצאה ממעשיו, נפלו הקטינה והמתלוננת על הרצפה.

בשלב זה, התקרב הנאשם אל המתלוננת, הרים כיסא מברזל והניף אותו לכיוון המתלוננת בכדי לתקוף אותה. בתגובה, הסתובבה המתלוננת לכיוון הנאשם והניפה את היד עם הסכין בכדי להגן על ראשה מחבטת הכיסא וכתוצאה מכך נפגעה ידו הימנית של הנאשם- נגרם לו חתך בזרוע יד ימין, מעל המרפק.

בהמשך, תקף הנאשם את המתלוננת שלא כדין וללא הסכמתה, בכך שתפס אותה בשערות ראשה ומשך אותה לכיוון הרצפה, ובהמשך בעט בה בכל חלקי גופה בעודה על הרצפה והלם עם אגרופיו בראשה ואף הטיח את כסא הברזל מספר פעמים על ראשה.

הקטינה ניסתה להדוף את הנאשם מהמתלוננת ודחפה אותו. בתגובה, תקף הנאשם את הקטינה שלא כדין וללא הסכמתה, בכך שדחף בידו את הקטינה לכיוון הקיר וכתוצאה מכך היא נחבלה בראשה מאחור.

בהמשך, הבחין הנאשם בכוס זכוכית שהיתה מונחת על רמקול בסלון, הוא הרים אותה וניסה לתקוף עמה את המתלוננת. כשהבחינה בכך הקטינה, היא פנתה לכיוון הנאשם וזה תקף את הקטינה שלא כדין וללא הסכמתה בכך שניפץ את כוס הזכוכית על ראשה, באזור המצח.

כתוצאה ממעשים אלו, נפלה הקטינה על הרצפה, חשה סחרחורת ולחץ באזניים ואף קוצר נשימה והיא החלה לבכות. בנוסף, נגרמו לקטינה חבלה באזור צד ימין במצח בדמות סימן כחול, חתך וכן שריטה מתחת לעין שמאל, שהן חבלות ממשיות.

במהלך האירוע התעורר הקטין א.פ. משנתו ויצא מהחדר. הנאשם תקף את הקטין שלא כדין וללא הסכמתו בכך שדחף אותו. כתוצאה מכך, נפל הקטין על הרצפה ובכה.

כתוצאה ממעשיו של הנאשם נגרמו למתלוננת חבלות ממשיות בכל חלקי גופה בדמות סימנים כחולים ושריטות בידיה, ברגליה, בבטנה, בגבה ובכפות רגליה.

באותו מועד, בשעה 04:30 לערך, נעצר הנאשם בגין המעשים המיוחסים לו והובא לתחנת משטרת אשקלון.

עוד נטען בכתב האישום המתוקן כי ביום 8.7.21, עת שהה הנאשם בתא המעצר שבתחנת המשטרה, הוא ביקש לצאת לעשן, אך השוטרת מאלי שושנה (להלן: השוטרת) השיבה לו שייצא מאוחר יותר מכיוון שהוא ממתין לפוסטה. או אז

התנהג הנאשם באופן פרוע במקום ציבורי, בכך שהחל לצעוק ולהשתולל, ולקלל את השוטרת במילים "שרמוטה" ו-"בת זונה", בעודו בועט עם רגליו בתא המעצר. בהמשך, עלה הנאשם על ספסל שהיה בתא המעצר ונתלה על בית המנורה המקובע בקיר עד שתלשו ממקומו.

בעקבות זאת, ניסו השוטרים שהיו במקום להיכנס לתא המעצר, אך הנאשם מנע זאת מהשוטר אסף צאולקר בכך שאחז בידו.

במעשים אלו, התנהג הנאשם באופן פרוע במקום ציבורי וגרם נזק בזדון לרכוש משטרתי, בכך שתלש את בית המנורה שבתא המעצר.

טענות ב"כ הצדדים

לטענת ב"כ הנאשם, מהשלמות החקירה שבוצעו בתיק עולה כי המתלוננת טוענת לחפותו של הנאשם ומסבירה כי הרקע לתלונות שלה ושל בתה הוא מצבן הנפשי והפסיכיאטרי. לטענתו, המתלוננת מגוללת בעדויותיה בפני חוקרי המשטרה שמצבה הנפשי בעייתי ושהכדורים הפסיכיאטריים שהיא נוטלת מטשטשים אותה, פוגעים בזיכרונה והביאה למסור גרסה בעייתית.

ב"כ הנאשם ציין שיש למתלוננת תיק סוציאלי בבית המשפט לענייני משפחה וכי ניתן יהיה ללמוד ממנו שהיא צורכת תרופות וסמים באופן תדיר ושבנה בן ה-10 חווה חוויות טראומטיות בעת שהותו אצלה.

לשיטתו, קבלת התיק ועיון בתסקיר העובדת הסוציאלית יתמכו בגרסתו של הנאשם. הצורך בגילוי החומרים מתחייב מן הנסיבות, ויהיה בכך כדי להוביל לאימות גרסת הנאשם אשר טוען לחפותו. לעומת זאת, אי קבלת החומרים תמנע מהנאשם הגנה ראויה.

לשיטתו, הוא לא יוכל לחקור נגדית באופן אפקטיבי או לנהל הליך הוגן ולהוציא את האמת לאור ללא החומרים המבוקשים.

לאור האמור לעיל, עתר ב"כ הנאשם לקבלת תיק הרווחה של המתלוננת, מסמכי ההליך בעניין תביעה להסדר התדיינות במשפחה של המתלוננת (תלה"מ 20606-04-18 של בית המשפט לענייני משפחה באשדוד) ואת תיקיהן הרפואיים-פסיכיאטריים של המתלוננת ובתה.

מנגד, ב"כ המאשימה מתנגדת לבקשה, שכן החומר המבוקש חלות עליו הוראות חיסיון וחשיפתו מגיעה לכדי פגיעה ממשית במתלוננת וכי אין המדובר בחומר חקירה מובהק וכל מטרתו הוא מסע דיג.

עוד הוסיפה ב"כ המאשימה כי לב"כ הנאשם האפשרות לחקור בחקירה נגדית ככל שימצא לנכון.

בנסיבות האמורות מתנגדת כאמור לבקשה.

החלטה

המבקש עותר לקבלת צו להמצאת מסמכים לפי סעיף 108 לחסד"פ לשם קבלת תיק שלטענתו מתנהל ברווחה בעניינה של מתלוננת, לקבלת תיקיהן הרפואיים/ פסיכיאטריים של המתלוננת ובתה הקטינה ולשם קבלת כל מסמכי ההליך בתלה"מ 20606-04-18 שלטענתו מתנהל בבית המשפט לענייני משפחה באשדוד בעניינה של המתלוננת.

תיקיהן הרפואיים/ פסיכיאטריים של המתלוננת ובתה הקטינה ותיק הרווחה של המתלוננת, ככל שקיימים, הינם חומר סודי, כזה שגילוי מהווה חדירה לפרטיות. כך גם לגבי התיק שעל פי הנטען מתנהל בבית המשפט לענייני משפחה.

על כן, במסגרת השיקולים אם לגלות מסמכים סודיים או כאלו שגילויים מהווה חדירה לפרטיות המתלוננת וילדיה הקטינים, יש לערוך את האיזון הראוי בין זכותו של הנאשם להליך הוגן לבין זכותם של המתלוננת וילדיה לפרטיות.

לאחר שנתתי דעתי לנסיבות שלפניי, נחה דעתי כי הנאשם לא סיפק תשתית ראיתית, ולו לכאורה, לקביעה כי יש בחומר כדי לסייע להגנתו.

לעומת זאת, מהבקשה עצמה עולה כי הפגיעה בפרטיות המתלוננת וילדיה ממשית. באשר לתיק שמתנהל בבית המשפט לענייני משפחה, מדבריו של הנאשם עצמו בבקשתו עולה כי מדובר בתיק שמעורב בו קטין ולכן יש לתת משקל רב יותר לזכותו של הקטין להגנה על פרטיותו. כמו כן, יש לנקוט זהירות מחשש לפגיעה בפרטיות ובכבודן של המתלוננת ובתה הקטינה. ומעל הכל, יש להתחשב באינטרס הציבור בעידוד הגשת תלונות על עבירות, ובפרט בעבירות אלמ"ב שבהן הצד המתלונן הוא על פי רוב הצד החלש וזאת מבלי להביע עמדה לעניין התיק עצמו.

ב"כ הנאשם יוכל לשאול את השאלות ככל שימצא לנכון במסגרת חקירה נגדית.

סבורני כי באיזון שבין האינטרסים: מחד, אינטרס הנאשם להתגונן מפני האישומים, ומאידך, זכות המתלוננת וילדיה לפרטיות, גובר האינטרס האחרון.

לאור האמור לעיל, בקשת הנאשם לקבלת צו להמצאת מסמכים נדחית.

מורה למזכירות לסגור את תיק בע"ח 41477-11-21.

לנוכח הסכמת ב"כ הצדדים ניתן בהעדר ב"כ הצדדים.

המזכירות תמציא העתק מהחלטה לב"כ הצדדים.

ניתנה היום, כ"ז כסלו תשפ"ב, 01 דצמבר 2021, בהעדר הצדדים.